

Які нікчемніі слова

ми кажем часом людям -
від них п'ятьма аж ожива,
комусь ми раним в грудях.
Якісь слова, немов ножем:
-Навіщо я сказав їх?
і з болістю тоді живем,
коли комусь лихе бажаєм.
Лихе те спокій не дає,
лихі слова, як камінь звис -
їх потім тяжко так знімать,
бо їх тягар в грудях повис...
Та, може, часом промовчать?
- Ти так навчись
і інших треба поважать:
та лиш не злість
в словах своїх тих виражать...
Коли з любові почуття,
де їх кинджал?
Коли тримаєш в серці ніж,
не ріж, зажди,
нехай розтане він від сліз,
та лиш твоїх.
Не рань, не ріж-
це гріх тяжкий,
нас Бог так вчить.
язик свій знову обгнуздай і зачекай.
можливо можна з іншим так, як і з тобою
і зрозуміє Він тебе,
і гріх далеко відійде.
І, часом, мирні почуття і каяття
таким щасливим зроблять тих,
хто і з тобою, можливо,
поряд тут живе...

СЛАВА БОГУ!